

Ὁ κ. Θεόδωρος ἔκυπτε ὅπως ἐπιθέσει ἀσπασμόν ἐπὶ τῆς περικῆς τῆς δεξιᾶς τῆς βημάτων ἐνεποίησε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν γυναῖκα.

— Σιούτ!...

Προσέβλεψαν ἀλλήλους ἀκίνητοι.

Πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ ἀναγνώστὰ μου, ὅτι, ἐνῶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 16 — δωμάτιῳ οἱ σύζυγοι Πατούφη ἐξιστοιοῦντο τίς νὰ ἐμπαιξῇ τεχνικώτερον τὸν ἄλλον εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ μαγειρίου, κάτω, εἶχαν εἰσέλθῃ νέος τις ξένος, ἐκεῖνος ἀκριθῶς δ', πρὸς ὃ ἴσαν ὡρῶν, ὁ σταθμάρχης εἶδε κατερχόμενον τῆς σιδηροδρομικῆς ὁμάδος ὅπως πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν κραυγαστῶν.

Τίς ἦτο ὁ ξένος οὗτος;

Οἱ ἀναγνώσταί γε γνωρίζουσιν αὐτὸν πρὸ τίνος... ὁ κύριος Ἀριστείδης Ἀλταμάνης, ὁ γραμματεὺς τῆς δημορχίας Ρ... Εἰσῆλθεν ὡς κλέπτης ἔχων τοὺς κραυγαστῶν ἐπὶ τὰ ἔχνη του.

Ὁ Γεώργιος, βλέπων αὐτὸν, ἔχαμνλως τὸν πῖλον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ ἔκυψε, ὥστε θέλων νὰ κρυφθῇ ὑπὸ τὴν τράπεζαν.

Ὁ ξένος δὲ, οὐδεμίαν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὸν Γεώργιον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους συνδιετιμένους, καὶ ἐλάδισιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Μαρτίαν, ἐρωτῶν ἐάν κυρία τις φοροῦσα μαῦρον ἐκ βαλοῦδου πῖλον ματὰ ἐρυθροῦ πτηνοῦ, ἀφίχθῃ πρὸς αὐτοῦ.

— Ἡ κυρία σας! — εἶπεν ἡ Μαρτίνα — ὦ! θὰ εἴη πολὺ εὐχαριστημένη νὰ σᾶς ἴδῃ!... εὐρίσκεται εἰς τὸ δωμάτιόν της πρὸς δύο ὡρῶν. Ἐπιδείτω μήπως σὰς συνέβη δυστύχημα τι... Ἐλάτε, ἐλάτε, ἀναβαίνετε μαζί μου.

Ἀνῆλθον, καὶ διέσχισαν τὸν διάδρομον.

Ὁ γραμματεὺς ἠθάνετο κλονισμὸν εἰς τὰ κνήμας του. Ἡ Μαρτίνα ἐπληρώσατο τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ ἔκρουσεν αὐτὴν ἐλαφρῶς.

Οὐδεμίαν ἀπάντησιν.

— Ἰσως ἐκοιμήθῃ ᾗδ' εἶπεν ἡ Μαρτίνα χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Καὶ ἔκρουσε πάλιν.

Σιωπὴ.

— Ἀνοίξε, Μαρτίλδ'η, ἐγὼ εἶμαι — ὁ γραμματεὺς.

Ἐσῶθεν ἀκούεται ψιθύρος τις, εἶτα ἀνδρική τις φωνὴ κρούουσα.

— Ποῖος εἶνε; — τί θέλετε;...

Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ περιγράψωμεν τὴν ἐκπλήξιν τῆς Μαρτίνης καὶ τοῦ γραμματέως ἀκούοντων τὴν ἀνδρικήν ἐκείνην φωνήν, ἣν ἀμφοτέροις καλῶς ἐγνώριζον.

— Αὐτὸ τὸ ζῶν ἐλαβε τὴν θέσιν τοῦ συζύγου! — σκέπτεται ἡ Μαρτίνα.

— Ὁ σύζυγός της!... πῶς διάβολο! — σκέπτεται ὁ γραμματεὺς μετὰ ἐκπλήξεως καὶ τρόμου.

Καί, νεύων εἰς τὴν Μαρτίαν ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸν, ὁ γραμματεὺς ἀπομακρύνεται ἀκροποδητῇ, συγκατατὴν τὴν ἀναπνοήν.

Ἀριθμῶν δὲ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ διαδρόμου, σταματᾷ ἐπὶ στιγμὴν, ἐξάγει εἰκοσάφρακτον ἐκ τοῦ θυλακίου, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὴν ἐνοδόχον καὶ συνιστῶν αὐτῇ τὴν μεγαλειτέραν μυστικότητά, κατέρχεται δρομαίως τὴν κλίμακα, διέρχεται διὰ τοῦ μαγειρίου χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν, καὶ ἐξέρχεται τοῦ ξενοδοχείου.

Στεθόμενοι τὰ ἀπόκρυφα τοῦ γάμου, δὲν ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ δωμάτιον ἐνθ' ὃ κύριος καὶ ἡ κυρία Πατούφη ἐπαγγέλλουσιν τὰς τελευταίας σκηνὰς τῆς συζυγικῆς αὐτῶν ἱλαρικομωδίας. (ἰκολοθεῖ)

## ΟΛΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΛΑ

**Τὰ χαμοκέραια.** — Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ εὐωδιστάτη αὐτὴ ὀπώρα, ἡ κοινῶς κελουμένη φράγολα, κατὰ τὸ ἰταλικὸν fragola τὸ ἀπὸ τοῦ πα-

λαιῶν λατινικοῦ ῥήματος fragare εὐωδιάει, δὲν εἶνε τόσο διὰδεδομένη, καίπερ ἀξίζει κατ' ὅλα νὰ προτιμᾶται μετὰ τῶν πλείστων ὀπωρῶν, καὶ ὀλίγοι εἶνε οἱ τόποι ἐν οἷς πνέεται τὸ ἄρωμα τῶν χαμοκεράων. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπ' ἐσχάτων ἡ καλλιέργειά των ἤρχισεν ἐξαπλουμένη ὁπωσδήποτε καὶ ἐνταῦθα, μικρὰ περὶ αὐτῶν ἐδῶ σημειώσεις δὲν εἶνε ὅλως περιττὴ, μάλιστα δὲ διὰ τὸ ἐπικαιρὸν, ὅπως — εἰ δυνατόν — πολλαπλασιασθῇ ἡ πρὸς αὐτὰ δικαία ἀγάπη καὶ τῶν γαστρονόμων καὶ τῶν φιλανθῶν, διότι πλὴν τῆς γευστικῆς των ἀρετῆς, καὶ κόσμημα κήπων ὡραίων — τὸ χρώμα, τὴν εὐωδίαν, τὸ σχῆμα — εἶνε αἱ φράγολαι.

Τὴν καταγωγὴν ἔλκουν ἐξ Ἰνδίας, καὶ πολλαχοῦ — λ.χ. εἰς τὸ πλείστον τῆς Ἰταλίας — εἰσὶν αὐτοφυεῖς εἰς τὰ δάση, τὰ ὄρη, τοὺς λευκῶνας κτλ. παράγονται δὲ τὴν ἀνοιξιν, καὶ ἀναπτύσσονται κάλλιον ἐπὶ γῆς δροσερᾶς, ἐλαφρᾶς, οὐχὶ πολὺ ἐκτεθειμένης εἰς τὸν ἥλιον, καὶ λελιπασμένης διὰ λιπασμάτων φυτικῶν. Τρώγονται ἐπιπασθεῖσαι διὰ σακχαρώους καὶ εἶτα διαβραχεῖσαι, εἴτε διὰ καλοῦ οἴνου, εἴτε διὰ ροῦμ ἢ κονιάκ, εἴτε δι' ἄλλων ποτῶν, εἴτε διὰ γάλακτος — ὡς τὰς προτιμῶσιν οἱ γέροντες, — εἴτε δι' ὁποῦ λεμονίου — ὡς τὰς προτιμῶ ἐγὼ, ἂν ἐπιτέπητε τὴν ἀτομικὴν αὐτὴν γνώμην. Κατασκευάζονται ἐξ αὐτῶν παγωτὰ ἐξαιρετὰ, σεράπια, κοκτέιλ, καὶ ὕδωρ ἀπεσταγμένον καὶ σάπων, ὅτινα ἡ ἀγυρτεία τῶν μυρεφῶν ἐξάγει ὡς καλλυντικώτατα. Αἱ ρίζαι των, καὶ τὰ στελέχη εἰσὶ στυπτικά.

Ἄλλ' ἡ ὑπέρμετρος χρῆσις των λίτιολογεῖ, κατὰ τινὰς ἱατροὺς, ἐξανθήματα τοῦ δέρματος. Οἱ ἀρχαῖοι τόσοι τὰς ἡγάπων, ὥστε ὁ Διοσκουρίδης καὶ ὁ Θεόφραστος ὁμιλοῦσι περὶ αὐτῶν μετὰ θαυμασμοῦ, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρινος Μύρσις ἐξῆρε τὰς ἀρετάς των ἐν 48 κεφαλαίοις, μεταφρασθεῖσι καὶ διὰ σχολίων πλουσθεῖσι καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ τῷ 1549 ὑπὸ Fuchs ἐκδοθεῖσιν. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ Βιργίλιος καὶ ὁ Ὀβίδιος δὲν ὑστεροῦν ἐν τῇ χαμοκερασιάδι αὐτῇ.

Ἡ σημερινὴ τεχνικὴ καλλιέργεια κατάρθωσε νὰ παράξῃ χαμοκέραια ὀγκώδη καὶ ὡραῖα τὴν θέαν· ἀλλ' ἐν τούτοις, τὰ μικρὰ εἶνε προτιμότερα αὐτῶν κατὰ τὴν εὐωδίαν καὶ τῆς γεύσεως τὸ εὐχυμον.

\*

**Μυστήριον.** — Πόσῃν ἔχει δύναμιν ἐλξεως διὰ τὴν ἀνθρωπίνην φαντασίαν τὸ μυστήριον, τὸ ἀποδεικνύει ὅλη ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ἥτις τρέχει πάντοτε ὀπίσω τοῦ μυστηριώδους, τοῦ θαυμασίου, τοῦ ὑπερφυσικοῦ! Τοῦτο ἴσως ἐγένετο καὶ ὁ κραταιότερος μοχλὸς, δι' οὗ αἱ θρησκείαι ἐπεβλήθησαν ἀνέκαθεν, καὶ τοῦτο χρησιμεύει ὁλονέν ὡς δέλεαρ εἰς πλείστας περιστάσεις, ὧν μία, ἣν ἀντιγράφω ὧδε, προστυχοῦσαν, ἀρκεῖ ἵν' ἀποδείξῃ πᾶν τ' ἀνωτέρω.

Εἰς ὑπαστυνόμενον πόλεός τις — τὸ ὄνομα δὲν ἔχει σημασίαν τινὰ διὰ τὸ γεγονός — κατηγγέλθη ἐπανειλημμένως ἄτομόν τι ὡς ἐξασκοῦν παρανόμως τὴν ἱατρικὴν τῇ συνενοχῇ φαρμακοποιῶν τινων. Τὸ ἄτομον τοῦτο προσελήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐνθ' ὃ ὑπαστυνόμενος.

— Κύριε, τῷ εἶπε, καταγγέλλεσθε ὡς ἐξασκῶν παρὰ νόμους τὴν ἰατρικὴν.

— Συγγνώμην, κύριε ὑπαστυνόμε! Αἱ καταγγελλοί εἰσὶν ἀβάσιμοι, διότι ἐξασκῶ τὴν ἰατρικὴν δυνάμει τοῦ πτυχίου τούτου.

Κ' ἐπέδειξε τοιοῦτο ἀνθεντικώτατον, διδάκτορος.

— Τότε, ἐπανελάθειν ἐκπληκτος ὁ ὑπαστυνόμενος, διατὶ κρύπτετε τοὺς τίτλους σας; Μήπως κατεδικάσθητε ποτε, ἢ σὰς ἀπηγορεύθη ἡ ἐξάσκησις τῆς ἐπιστήμης σας;

— Οὐδόλως! Ἄλλ' ἀφοῦ θέλετε ἐξηγήσεις, ἀκούσατε. Ἀνηγορεύθην διδάκτωρ εἰκοσιεπταετῆς. Ἦμην πτωχός· διὰ τὴν ἐξοφλήσω δὲ τὰ χρέη μου, εἰργάσθην πυρετωδῶς. Ἄλλ' αἱ προσπάθειά μου ἀπέβησαν ἄγονοι, κ' ἐν βραχεῖ δὲν ἐκέρδαινον οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἐγκατέλειψα τὴν ἰατρικὴν καὶ ἔγαινα ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος, παρέχων ἐνίοτε ἰατρικὴν θεραπείαν, χωρὶς ὅμως νὰ τοῖς ὁμολογῶ ὅτι ἤμην ἰατρός. Καὶ τότε ἡμίφθην πλουσιώτατα! Ἐπεισθὲν οὕτως, ὅτι ἡ ἀγυρτεία ὠφελεῖ πλέον τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἐπισκέπτωμαι ἀσθενεῖς κρυφίως. Τοῦτο ὑπερῆυξεν τοὺς πελάτας καὶ τὴν ἀμειβὴν των τόσο, ὥστε ἀπὸ δέκα ἐτῶν ἤδη, καθ' ἡ ἐξασκῶ τὴν ἰατρικὴν κρυφίως δῆθεν, ἐπλούτησα, ἀποκτήσας χιλιάδων δραχμῶν εἰσόδημα. Αὕτη εἶνε, κύριε ὑπαστυνόμε, ἡ ἱστορία μου, ἣν σὰς παρακαλῶ νὰ τηρήσῃς μυστικὴν, ὑποσχόμενος νὰ θεραπεύω δωρεὰν ὅσους ἀπόρους ἀσθενεῖς ἠθέλατε μοὶ πέμψει.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ὁ ὑπαστυνόμενος ἀπεχαιρέτισε τὸν μυστηριώδη ἰατρὸν, μεθ' οὗ δὲν εἶχε πλέον σχέσιν τινα ὡς τοιοῦτος.

\*

Daily news. — Ἡ «Φιλολογικὴ» καταχώρησεν ἤδη σημειώσεις τινὰς περὶ τοῦ μεγάλου «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου, ἐπειδὴ ἀρκούντως ἐνδιαφέροντα εἶνε ἡ ἱστορία τῶν μεγάλων ἐφημερίδων, οὓσα ἐν ταῖς πλείστοις ἱστορίαι τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐκδίδονται, καὶ δι' ἄλλους ἐτι λόγους. Ἐπομένως, ἰδοὺ σήμερον ἐνδιαφέρονται τινες εἰδήσεις περὶ ἄλλης μεγάλης ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου, τῶν «Ἡμερησίων Νέων», ἃς προσεχῶς ὁ ἀκολουθήσωσιν ἄλλαι περὶ ἄλλων.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη πρὸ ἐνός ἔτους εἶνε ἡ μᾶλλον κυκλοφοροῦσα μετὰ τὰς Lloyd, Weekly Newspaper, Weekly budget, καὶ Reynold's Newspaper. Τῇ 1884 μόλις ἐξεδίδετο εἰς 200 χιλ. ἀντίτυπα καθ' ἑκάστην, δηλ. κατὰ 50 χιλ. ὀλιγώτερα ἢ ἡ «Σημαία»· ἀλλ' ἀναπτύσσας τεραστίως τὴν τηλεγραφικὴν τῆς ὑπηρεσίαν ἐπ' ἐσχάτων, ἀνεβίβασε τὴν ἐκδοσὶν τῆς εἰς 338,600 φύλλα ἡμερησίως, ἐνῶ ἡ «Σημαία» ὑπελείφθη εἰς τὰ 255,200 ἀντίτυπα.

Τὰ «Ἡμερησία νέα» εἶνε ὄργανον τῶν οὐρίων, εὐθαρσῶς ὑπερμαχοῦν τῶν ἰδεῶν τοῦ Γλαδστον, καὶ γραφόμενον μετὰ περισσῆς χάριτος, ἀφθονεῖ εἰς ἄρθρα ζωηρότατα μεθ' ὅφους ἐπιθετικοῦ καὶ πολεμικοῦ, καὶ καταχωρεῖ πλείοτε τῶν ἄλλων ἐφημερίδων διηλεκτικὰ χρονικά. Πρῶτα αὐτὰ ἐδημοσίευσαν τὰς μελέτας τοῦ Γλαδστον, ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων

τῆς Ἰρλανδίας, ἀμειβόντα ἕκαστον αὐτοῦ ἄρθρον διὰ 10 χιλ. φράγκων! Αἱ μελέται αὗται, ἀληθεῖς κοινωνικαὶ μελέται, ἀνταυτωθεῖσαι ὑπὸ πασῶν τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, καὶ ὑπὸ πάσης σχεδὸν τῆς δημοσιογραφίας τοῦ κόσμου σχολιασθεῖσαι, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Κοινοβουλίᾳ συζητηθεῖσαι, ἐπρόκισαν τὰ «Ἡμερησία νέα» διὰ μεγίστης τιμῆς καὶ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκτάκτου.

Ἡδὴ ἀπὸ ἐτῶν τὸ Daily News διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. I. K. Robinson καὶ ἔχει ἰδιοκτητήν τὸν κ. Lucy, οὗτινος πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὰ διαβόητα ἄρθρα ὑπὸ τὸν τίτλον Under the pendulum ἀποκαλύψαντα σπουδαῖα κοινοβουλευτικὰ σκάνδαλα, ἔσχον ἐπιτυχίαν θαυμαστήν καὶ προῦκάλεσαν πολλὰς ἐπερωτήσεις. Αὐτὸς ὁ Lucy, εἶνε καὶ συγγραφεὺς τοῦ ὥραίου βιβλίου «Πολιτικαὶ τύχαι τοῦ Μπῆκινσφιλντ» καὶ δημοσιογραφεῖ πρὸ εἰκοσαετίας.

Ἡ δραματικὴ κριτικὴ τῆς ἐφημερίδος ταύτης, γράφεται ὑπὸ τοῦ Moy Thomas, γράψαντος πρὸ τινος τὴν «Ἱστορίαν τοῦ ἀγγλικοῦ θεάτρου πρὸ τοῦ Σαίκσπηρ» τὰ δὲ χρονικά, ἢ αἱ εἰδήσεις ὑπὸ τοῦ Long, γνωστοτάτου δημῶδους μυθιστοριογράφου.

\*

**Κάτι περὶ Σαίκσπηρ.** — Καὶ ἀφοῦ ὁ μέγας ἀγγλος δραματογράφος, ἔτυχεν οὕτως ὑπὸ τὴν γραφίδα μου, ἃς προσθέτω ὡς πρὸ μικροῦ ὁ στρατηγὸς Βάτς Μαγέϋττερ, εἰς τῶν κρατίστων ἐν Ἀμερικῇ κριτικῶν, ἐν παραδόξῳ καὶ πρωτοτύπῳ βιβλίῳ τοῦ ὑποστηρίζει διὰ νέων ἐγγράφων καὶ πηγῶν ἀγνώστων τέως, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ὁθέλλου ἦτο ἐκδότης ἢ βιβλιοπώλης σπουδαῖος!

Οὕτως ὁ Σαίκσπηρ, ἀφοῦ ἐπιστεῦθη ζυθοπώλης καὶ υἱὸς ζυθοπώλου, κρεοπώλης καὶ υἱὸς κρεοπώλου, συμβολαιογράφος, καὶ δὲν ἤξεύρω τί ἄλλο, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς νέας κριτικῆς γίνεται. σήμερον ἐκδότης, διὰ νὰ γείνη αὐριον ποῖος ἤξευρε τί!

\*

**Καὶ ἡ πρακτικὴ συμβουλή.** — Ἰδοὺ συνταγὴ δι' ἐλεγκτὸν ὁσφράδιον ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἐν κομφοῖς κρυπταλλίνοις φιαλίδαις φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν αἱ κυρίαι διὰ νὰ πρᾶνῶσι τὰ νεῦρά των: — Λάβετε 25 ἐκατοστόλιτρα ἀμμωνίας, 1 1/2 γράμμον πνεύματος λεβάνδας, 1 1/2 γράμμον πνεύματος δενδρολιβάνου 1 1/2 γράμμον πνεύματος γαρυφάλου, καὶ 1 1/2 γράμμον πνεύματος περιγαμότου, καὶ ἀναμίξτε.

Ὁ ἐπιτύχηται οὕτως ἄρωμα ἡδύπνου, καὶ ὑπὸ τὴν ὕγιεινὴν ἐποφιν ὄντως νευροχλαστικόν — ὡς λέγουν ἐν Ζακύνθῳ — καὶ οὐχὶ πολυδάπανον, ἐν ἁλκίς λείξει καλὸν ὅλως.

X Θ.